

**Územní studie sídelní zeleně
Město Vizovice**

**A / PRŮVODNÍ A TECHNICKÁ ZPRÁVA
B / TABULKOVÁ ČÁST
C / GRAFICKÉ KARTY VÝZNAMNÝCH LOKALIT**

Investor: Město Vizovice

Pořizovatel: Městský úřad Vizovice, Odbor stavebního úřadu

Zpracovatel: Atelier per partes s.r.o.

Autorský kolektiv: Ing. Daniel Matějka, Ph.D., Ing. Lukáš Lattenberg, Ing. et Bc. Magdaléna Březinová

Autorizovaná osoba: Ing. Daniel Matějka Ph.D., číslo autorizace: ČKA 04429

Datum: 08/2019

Obsah

A / TEXTOVÁ ČÁST

1	Identifikační údaje a cíl územní studie	3
1.1	<i>Charakteristika projektu</i>	3
1.2	<i>Investor</i>	3
1.3	<i>Zpracovatel projektu</i>	3
1.4	<i>Zodpovědný projektant</i>	3
1.5	<i>Majetkoprávní vztahy</i>	3
2	Postup zpracování územní studie	4
2.1	<i>Účel a právní rámec studie systému sídelní zeleně</i>	4
2.2	<i>Odborná východiska studie systému sídelní zeleně.....</i>	5
2.3	<i>Použité metodiky.....</i>	5
3	Metodika hodnocení ploch zeleně a návrhu systému sídlení zeleně	6
3.1	<i>Obecné identifikační charakteristiky</i>	6
3.2	<i>Základní členění - zařazení základních ploch do funkčních typů</i>	6
3.3	<i>Číselníky pro hodnocení kvality ploch sídelní zeleně</i>	11
3.4	<i>Číselníky návrhové části hodnocených ploch sídlení zeleně</i>	13
3.5	<i>Popis stávajícího stavu a navrhovaných změn</i>	14
3.6	<i>Doplňkové informace</i>	15
3.7	<i>Metodické členění mapové části</i>	17
4	Současný stav.....	18
4.1	<i>Přírodní podmínky</i>	18
4.2	<i>Obyvatelstvo a osídlení</i>	20
4.3	<i>Analýza současného stavu sídelní zeleně</i>	24
4.4	<i>Střety zájmů</i>	27
5	Návrh územní studie sídelní zeleně	28
5.1	<i>Úvod.....</i>	28
5.2	<i>Principy rozvoje</i>	28
5.3	<i>Obecné zásady rozvoje.....</i>	33

B / TABULKOVÁ ČÁST

1	<i>Tabulka hodnocení a návrhu základních ploch zeleně</i>
2	<i>Tabulka hodnocení stromořadí</i>
3	<i>Tabulka hodnocení významných solitérních stromů</i>
4	<i>Tabulka hodnocení významných detailů</i>

C / GRAFICKÉ KARTY VÝZNAMNÝCH LOKALIT

1 Identifikační údaje a cíl územní studie

1.1 Charakteristika projektu

Název projektu: Územní studie sídelní zeleně
Město Vizovice
Termín zpracování: 08/2019

1.2 Investor

Investor: Město Vizovice
Sídlo: Masarykovo nám. 1007
76312 Vizovice
IČO: 00284653
Zastoupení: Bc. Silvie Dolanská, starostka

1.3 Pořizovatel

Pořizovatel: Městský úřad Vizovice, Odbor stavebního úřadu
Sídlo: Masarykovo nám.1007, 76312 Vizovice

1.4 Zpracovatel projektu

Zpracovatel: Atelier per partes s.r.o.
Sídlo: Francouzská 421/87, 602 00 Brno – Zábřovice
IČ: 06 968 368
Autorský kolektiv: Ing. Daniel Matějka, Ph.D.
Ing. Lukáš Lattenberg
Ing. et Bc.Magdaléna Březinová
Kontakt email: daniel.matejka@seznam.cz
Kontakt telefon: +420 732 914 959
Kontakt www: www.perpartes.eu

1.5 Zodpovědný projektant

Zodp. projektant: Ing. Daniel Matějka, Ph.D.
Sídlo: Sportovní 174/1, Ladná 691 46
Číslo autorizace: KA 4429 (Autorizovaný krajinářský architekt)

1.6 Majetkoprávní vztahy

Územní studie sídelní zeleně je zpracována pro celé zastavitelné území města Vizovice – tedy pro katastrální území Vizovice a Chrastěšov. Předmětné pozemky nejsou omezeny na vlastnictví města Vizovice. Informace o vlastnictví jsou upřesněny v tabulkové části u jednotlivých řešených ploch.

Katastrální území: Vizovice (783196), Obec Vizovice, Zlínský kraj
Chrastěšov (653918), Obec Vizovice, Zlínský kraj

Celková rozloha řešeného území: 28,55 km²

2 Postup zpracování územní studie

2.1 Účel a právní rámec studie systému sídelní zeleně

Cílem dokumentu je vyhodnotit možnosti pro kvalitní využití potenciálu nezastavěných míst v intravilánu obce - zejména pro zlepšení životního prostředí v sídle, rozvoj krátkodobé rekreace obyvatel a zvýšení atraktivnosti města pro jeho návštěvníky.

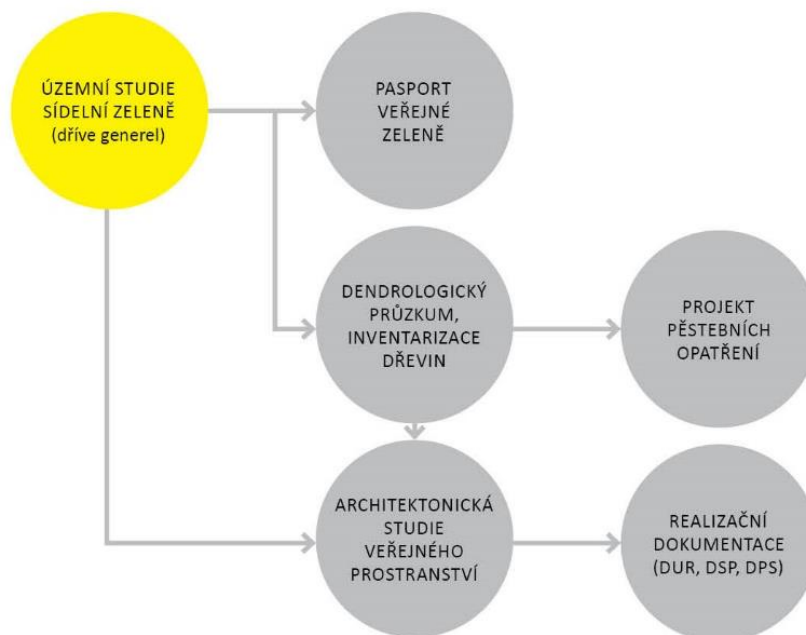
Základními pilíři dokumentu jsou:

- podpora funkčního systému sídelní zeleně (podklad pro zvýšení ekologické stability sídel a ochranu ploch zeleně)
- odborný podklad pro pořizování územně plánovací dokumentace, popř. jejích změn
- odborný koncepční podklad pro rozhodování v území a pro ochranu, správu a péči o zeleň

Studie systému sídelní zeleně nahrazuje dříve užívaný dokument nazývaný Generel zeleně.

Systém sídelní zeleně je součástí urbanistické koncepce územního plánu dle Přílohy č. 7 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti.

Územní studie sídelní zeleně má nezastupitelnou funkci v procesu správy zeleně a slouží jako podklad pro navazující dokumentace.

2.2 Odborná východiska studie systému sídelní zeleně

Studie je strategický a koncepční dokument rozvoje veškerých ploch zeleně sídla (veřejné, vyhrazené, soukromé), který eviduje, hodnotí a navrhuje obnovu a tvorbu zeleně s cílem zajistit zlepšení kvality prostředí v sídlech a jeho ekologické stability (odolnost vůči vnějším vlivům). Za tímto účelem je zeleň v sídle navrhována jako funkčně, případně prostorově spojitý systém ploch zeleně zastavěného území, vodních prvků a zastavitelných ploch v návaznosti na zeleň v krajině.

Studie kategorizuje veškeré plochy zeleně v sídle dle funkčního, plošného a prostorového významu a dle kvality. Na základě rozboru zeleně sídla studie doporučuje regulativy pro jednotlivé kategorie, dělí plochy do intenzitních tříd údržby, stanovuje rámcové zásady rozvoje a údržby. Dále navrhuje etapizaci rekonstrukce, realizace a dalších úprav zeleně.

Studie je tak pro obec odborným podkladem pro postupy územního plánování, pro projekční a realizační činnost obce i pro správu (ochranu a údržbu) zeleně na jejím území.

V případě potřeby studie specifikuje rámcovou formu vegetačních úprav a vybavenosti u vybraných řešených ploch.

Pojem „sídelní zeleň“ není právní úpravou definován. Pro potřeby této studie jej lze zjednodušeně popsat jako soubor ploch, jejichž hlavní využití je vázáno přímo na zeleň (resp. vegetační prvky), nebo v nichž je zeleň důležitým doplňkovým prvkem k hlavnímu využití těchto ploch, který se vymezuje v zastavěném území, zastavitelných plochách a případně nezastavěném území v bezprostřední vazbě na zastavěné území a zastavitelné plochy. Prostorovým a funkčním uspořádáním stávajících a navržených ploch sídelní zeleně do pokud možno spojitě sítě vzniká systém sídelní zeleně.

Systém sídelní zeleně zahrnuje zeleň veřejnou, vyhrazenou i soukromou.

Systém sídelní zeleně definuje napojení sídelní zeleně na zeleň krajinnou.

Základní skladební jednotkou studie je tzv. **funkční typ zeleně** (funkčně-kompoziční jednotka zeleně). Jedná se o **prostorovou jednotku, která je vymežována z hlediska kompozičního** (role v prostorovém uspořádání sídla) a **funkčního** (upřesnění hlavní společenské funkce plochy zeleně, např. park, hřbitov apod.). Takto vymezené a vyhodnocené plochy fungují jako vstup pro následné zpracování podrobnější dokumentace.

2.3 Použité metodiky

Územní studie sídelní zeleně je zpracována dle Osnovy a metodického rámce pro zpracování studií systému sídelní zeleně (dále jen „studie“) v rámci OPŽP 2014-2020, prioritní osa 4, specifický cíl 4.4 – Zlepšit kvalitu prostředí v sídlech.

Pro hodnocení jednotlivých ploch zeleně města Vizovice byla použita upravená metodika podle Šimka (2006), která dělí zeleň do tzv. **funkčních typů**, což jsou jednotky popisující využití a provoz plochy (funkce).

3 Metodika hodnocení ploch zeleně a návrhu systému sídelní zeleně

Pro hodnocení jednotlivých ploch zeleně města Vizovice byla použita upravená metodika podle Šimka (2006), která dělí zeleň do základních prostorových jednotek (tzv. **Základní plocha zeleně**). Základní plocha zeleně je část prostoru, v němž převládá některá z hlavních funkcí, a její projevy jsou v základní ploše homogenní.

Zpracované území je vymezeno rozsahem zastavěného a zastavitelného území města Vizovice a návazných území (k.ú. Chrastěšov). Studie tedy zahrnuje zastavěné území města a přechod města do volné krajiny, jako návaznost systému zeleně města na širší okolí. Terénní průzkum a hodnocení zachycuje stav ploch v 1. pololetí roku 2019.

Průzkum byl proveden nad datovými podklady dodanými zadavatelem a to: digitální katastrální mapou, leteckým snímkem a následným terénním průzkumem.

Podrobné hodnocení jednotlivých ploch je v části B (Tabulková část). Struktura hodnocených atributů u základních ploch je uvedena níže.

Parametry analytické a návrhové části:

obecně		základní členění			vyhodnocení							návrh				popis		doplňkové informace						
ČÍSLO PLOCHY	NÁZEV	FUNKČNÍ TYP AKTUÁLNÍ	FUNKČNÍ TYP CÍLOVÝ	FUNKČNÍ TYP ZMĚNA (A,N)	DRUHOVÉ SLOŽENÍ (1-5)	PROSTOROVÁ STRUKTURA (1-5)	ZDRAVOTNÍ STAV (1-5)	VYBAVENOST (1-5)	POVRCHY (1-5)	PŘÍSTUPNOST (V,O,S)	STABILITA (S,N)	ÚDRŽBA STAV (1-5)	ÚDRŽBA NÁVR (1-5)	NALÉHAVOST (1-5)	VÝZNAMNOST (1-5)	ETAPIZACE (1-3)	KOMPLEXNÍ ROZVOJOVÝ NÁVRH	POPIS - STAV	POPIS - NÁVRH	FUNKCE DLE ÚP	SOUHLAD S ÚP (A,N)	VLASTNICTVÍ OBCE (A,N,K)	MŮŽNOST DOSAĎEB STROMŮ	VÝMĚRA PLOCHY

3.1 Obecné identifikační charakteristiky

3.1.1 Číslo

Pořadové číslo dané plochy v systému zeleně. Použité v tabulkové i grafické části.

3.1.2 Název

Název plochy pro identifikaci jednotlivých ploch.

3.2 Základní členění - zařazení základních ploch do funkčních typů

Funkční typ stanovuje převládající způsob využití dané plochy. Jednotlivé funkční typy popsány níže.

3.2.1 Funkční typ aktuální

Stanovuje převládající využití plochy v současném stavu. Jednotlivé funkční typy popsány níže.

3.2.2 Funkční typ cílový

Funkční typ cílový stanovuje ideální navrhované využití plochy, které bude v souladu s navrhovaným systémem zeleně. Jednotlivé funkční typy popsány níže.

3.2.3 Funkční typ změna (A, N)

A – ano, u plochy je navrhovaná změna funkčního typu

N – ne, u plochy není navrhovaná změna funkčního typu, stávající funkční typ odpovídá konceptu navrhovaného systému zeleně

3.2.4 Funkční typy:

Plochy, na kterých zezeň plní hlavní funkci:

- P – park
- PU – parkově upravená plocha
- R – rekreační zezeň
- H – hřbitov
- T – ochranná zezeň
- J – jiná (ostatní) zezeň
- NM – nábřeží městského typu
- NK – nábřeží krajinného typu
- PPP – přírodě podobná plocha

Plochy, na kterých zezeň plní doplňkovou funkci:

- N – náměstí
- ZB – Zezeň obytných souborů
- ZC – zezeň občanské vybavenosti
- ZK – zezeň školních a kulturních zařízení
- ZS – zezeň sportovních areálů
- ZZ – zezeň zdravotnických zařízení
- UZ – uliční zezeň

Zvláštní kategorii tvoří liniové a bodové prvky:

- ST – stromořadí
- S – významný soliterní strom
- VD – významný detail
- PC – panoramatická cesta

3.2.5 Popis a regulace vybraných funkčních typů městské zeleně:

Park (P)

Souvislá upravená plocha, na které plošná a prostorová struktura vegetačních prvků odpovídá potřebám pro plnohodnotný odpočinek. Jde převážně o objekty zahradního umění. Jejich hlavní funkcí je harmonizace biologických a urbanistických prvků městského prostoru. Skladba vegetačních prvků, dosahovaná intenzita péče, možnost rozvinutí programového řešení a kompozice činí z tohoto funkčního typu nejvýznamnější kompoziční celek krajinářské architektury. Plochy nesmí být redukovány, veškeré činnosti v okolí související s objektem musí být posuzovány z hlediska možných vlivů na park (prostředí i biotop).

Parkově upravené plochy (PU)

Menší parkově upravené plochy, u kterých převažuje dekorativní (prostorotvorná, doplňující) funkce. Na rozdíl od parků tyto plochy neposkytují možnost plnohodnotného prostředí pro odpočinek a možnost všestranně rozvíjet kompozici a program plochy. Jejich funkce v systému zeleně města je významná – vytváří mozaiku drobných ploch, která významně ovlivňuje upravenost a specifčnost městských částí i celého sídla. Plochy nesmí být redukovány, činnosti a aktivity situované v kontaktu s těmito plochami musí být rozvíjeny (provozovány) tak, aby nenarušovaly charakter plochy. Plochy by měly být rozvíjeny v souladu s jejich charakterem ve vztahu k blíže definovaným potřebám jejich okolí.

Rekreační zeleň (R)

Funkční typ může mít dva odlišné charaktery. Část ploch je lokalizovaná v silně urbanizovaném prostředí a tyto plochy představují značný rozvojový potenciál. V jiných případech se jedná o plochy u zařízení hromadné rekreace, např. koupaliště, aj. Převažují na nich vegetační prvky a stavební objekty nepřekračující 25 % rozlohy plochy. Součástí plochy je zpravidla vybavenost. Plochy nesmí být redukovány, činnosti a aktivity situované v kontaktu s těmito plochami musí být rozvíjeny (provozovány) tak, aby nenarušovaly charakter plochy a její specifikovanou funkci, důraz je zpravidla kladen nejen na stav vegetačních prvků, ale i na vybavenost a její kvalitu často determinující využití plochy.

Hřbitov (H)

Plochy účelového zařízení, které svým charakterem patří do soustavy sídelní zeleně. Vysoký podíl vysoké liniové zeleně, nové řešení dílčích částí nutno rozvíjet individuálně řešeným programem. V rozvojovém programu respektovat charakter základní plochy v systému zeleně sídla. V druhovém složení možno používat širokého spektra dřevin včetně introdukovaných.

Ochranná zeleň (T)

Plocha účelové zeleně zaměřené na snížení negativních vlivů různých provozů a zařízení. Vegetace plní nejčastěji funkci ochranné clony – psychohygienická funkce, zakončení dálkových pohledů, protihlukové clony. Důraz na prostorovou strukturu plochy a druhové složení směřující k dlouhodobé stabilitě. Bez těchto atributů nemůže být ochranná funkce efektivní. Plochy bez vybavenosti netvoří-li zároveň plochy komunikačně důležité – průchozí.

Jiná (ostatní) zeleň (J)

Často neupravené plochy, volně přístupné, bez současné údržby. Charakteristickým znakem jsou spontánně vzniklé porosty. Jedná se např. o stavební proluky, plochy po staveništích. Plochy jsou zpravidla volně přístupné a neudržované. Jedná se o plochy, na kterých je zpravidla vymezen odlišný cílový funkční typ. Při hledání optimálního návrhu na využití těchto ploch je nutné respektovat potřebu doplnění struktury nezastavěných ploch. Prioritou je návrh pěstebního modelu.

Nábřeží městského typu (NM)

Plochy v doprovodu vodotečí a vodních ploch, zpravidla volně přístupná. Jsou významnou složkou veřejných prostranství v sídle a díky liniovému charakteru vytváří přirozenou migrační osu v území. Plochy jsou nositeli přírodní kvality, současně je možno jejich zapojení do urbanizovaného prostředí v závislosti na charakteru zapojení do systému zeleně města. (forma existence i jako stromořadí - součást nábřeží apod.)

Nábřeží krajinného typu (NK)

Zeleň v doprovodu vodotečí a vodních ploch, zpravidla volně přístupná. Je tvořena charakteristickým druhovým složením dřevin druhově navázaných na vodní prostředí. Důležitá součást kosterní zeleně sídel. Mnohdy má i v zastavěné části přírodě blízký charakter.

Přírodě podobná plocha (PPP)

Jako přírodě podobné plochy jsou označeny základní plochy s převažující ekologickou a krajinotvornou funkcí. Rozvoj těchto ploch zajišťují především přírodní mechanizmy sukcese a nasycování společenstev.

Náměstí a náves (N)

Centrální plocha veřejných prostranství, vegetační prvky v doplňkové funkci, převážně podřízeny provozním a kulturně-historickým charakteristikám území. Rozvojové programy musí respektovat uspořádání ploch z hlediska údržby a jejich využívání.

Zeleň obytných souborů (ZB)

Plochy vegetace uvnitř soustředěné bytové zástavby, bezprostředně navazující na zástavbu s určením k využívání obyvateli sídlišť. Zvláštností plochy je přítomnost charakteristické vybavenosti – dětská hřiště, pískoviště, ale i plochy určené k hospodářskému využívání bloků. Plochu aktivního biologického povrchu nelze snižovat novou stavební činností. Rozvojové programy musí respektovat uspořádání ploch z hlediska údržby a jejich využívání.

Zeleň občanské vybavenosti (ZC)

Funkční typ zahrnující dvě částečně odlišné skupiny ploch. Jednak se jedná o drobné plochy v okolí občanské vybavenosti, které nemají charakter parkově upravených ploch. Do tohoto funkčního typu jsou zahrnuty i plochy často rozsáhlých areálů se zbytkovými plochami vegetace, v kterých se provozují služby obyvatelům. Rozvojové programy musí vycházet z konkrétního charakteru plochy. Struktura vegetačních prvků podřízena provozu

Zeleň školních a kulturních zařízení (ZK)

Převážně vyhrazená zezeň s omezeným přístupem, převážně oplocená, náležející k areálům všech typu škol, církevních objektů a kulturních zařízení. Plochy je třeba rozvíjet v souladu s potřebami uživatelů objektů při respektování vztahů k vnějším okolním plochám.

Zeleň sportovních areálů (ZS)

Plochy zeleně uvnitř sportovních areálů s upraveným režimem přístupnosti, převážně oplocených, náležejících k vyšší vybavenosti. Zezeň je většinou ve formě parkově upravených ploch, pravidelně udržovaných. Rozvojové programy musí prioritně vycházet z potřeby zajištění kvalitního prostředí pro provozování sportů a sportovního zařízení. Stávající vegetaci nutno pěstebně zabezpečit.

Zeleň zdravotnických zařízení (ZZ)

Plochy zeleně uvnitř zdravotnických zařízení s upraveným režimem přístupnosti, převážně oplocených, náležejících k vyšší vybavenosti. Zezeň je většinou ve formě parkově upravených ploch, pravidelně udržovaných. Rozvojové programy musí prioritně vycházet z potřeby zajištění kvalitního prostředí mikroklimatického a estetického.

Zeleň dopravních staveb (ZD)

Převážně liniové plochy zeleně bezprostředně navazující na komunikace a dopravní stavby. Plochy dělicích pásů, prostory křižovatek a mimoúrovňových dopravních systémů, zelené pásy mezi komunikací a chodníkem, svahy podél silnic. Do kořenového prostoru doprovodné zeleně nelze umísťovat žádné inženýrské sítě. Prostorovou strukturu nutno podřídít zásadám a omezením vyplývajících z provozu na komunikacích.

Uliční zeleň (UZ)

Plochy tvořící mozaiku drobných funkčních typů – malých parkově upravených ploch, předzahrádek, neoplocené soukromé zeleně podílející se na charakteru veřejného prostranství. Zpravidla nelze sjednotit podobu či druhové složení, často zde funguje zaběhané zvyklosti ve využití ploch, parkování, užitkové i okrasné zahrádky. Problémem bývá nejen nevhodné druhové složení i prostorová struktura, ale i nevyrovnaná úroveň péče. Cílem by mělo být postupné sjednocování charakteru úpravy např. odstraňováním dožívajících jedinců nevhodných druhů. Je nutno upravit vztahy k využití veřejného prostoru s cílem založení dlouhodobě funkční a odpovídající úpravy.

Stromořadí (ST)

Liniová výsadba stromů, zpravidla stejnověkých, stejného druhu, popřípadě stejné pěstitelské skupiny (např. ovocné dřeviny). Významný liniový prvek z hlediska systému zeleně a propojování jednotlivých základních ploch zeleně. Často problematická obnova s ohledem na inženýrské sítě. Do kořenového prostoru stromořadí neumísťovat žádné inženýrské sítě, při rekonstrukcích zajistit dostatečný prokořenitelný prostor.

Významný solitérní strom (S)

Památné stromy a další významné nebo esteticky hodnotné stromy, které zasluhují zvýšenou péči.

Významný detail (VD)

Záměrně založené plochy zeleně zcela minimálního rozsahu tvořící doprovod různým drobným kulturním památkám, především drobným sakrálním a memorálním objektům (kapličky, křížky, boží muka, sochy, památníky, apod.) či významným místům.

3.3 Číselníky pro hodnocení kvality ploch sídelní zeleně

Pro hodnocení kvalitativních atributů základních ploch městské zeleně byl použit následující číselník hodnot:

obecné		základní číselníky				vyhodnocení								návrh				popis		doplňkové informace				
ČÍSLO PLOCHY	NÁZEV	FUNKČNÍ TYP AKTUALNÍ	FUNKČNÍ TYP CÍLOVÝ	FUNKČNÍ TYP ZMĚNA (A,N)	DRUHOVÉ SLOŽENÍ (1-5)	PROSTOROVÁ STRUKTURA (1-5)	ZDRAVOTNÍ STAV (1-5)	VYBAVENOST (1-5)	POVRCHY (1-5)	PŘÍSTUPNOST (V,O,S)	STABILITA (S,N)	ÚDRŽBA STAV (1-5)	ÚDRŽBA NÁVR (1-5)	NALEHAVOST (1-5)	VÝZNAMNOST (1-5)	ETAPIZACE (1-3)	KOMPLEXNÍ ROZVOJOVÝ NÁVRH	POPIS - STAV	POPIS - NÁVRH	FUNKCE DLE ÚP	SOUHLAS ÚP (A,N)	VLASTNICTVÍ OBCE (A,N,K)	MŮŽNOST DOSAŽEB STROMŮ	VÝMĚRA PLOCHY

3.3.1 Druhá struktura - vhodnost druhového složení vegetace

- 1 – Velmi vhodná. Zcela vyhovuje charakteru funkčního typu a stanovištním podmínkám.
- 2 – Vhodná. Vhodná struktura s několika méně významnými nedostatky. Odpovídá funkci plochy i stanovištním podmínkám.
- 3 – Průměrně vhodná. Vyhovuje ne zcela charakteru funkčního typu, neohrožuje stabilitu plochy, ale vyžaduje úpravu (částečná výměna druhů, obohacení druhové skladby) nevyhovuje charakteru funkčního typu nebo stanovištním podmínkám.
- 4 – Nevhodná. Nevhodná pro plnění požadovaných funkcí funkčního typu nebo pro zajištění stabilní kostry plochy. Nutná významná úprava (výměna druhů/doplnění druhů).
- 5 – Zcela nevhodná. Zásadním způsobem ohrožuje stabilitu plochy, většinou chybí v porostní struktuře kosterní druhy dřevin.
- 0 – Nelze hodnotit, pro danou plochu nebo funkční typ není hodnocení relevantní.

3.3.2 Prostorová struktura - prostorová struktura vegetačních prvků

- 1 – Velmi vhodná. Zcela odpovídá funkčnímu typu.
- 2 – Vhodná. Vhodná struktura s několika méně významnými nedostatky.
- 3 – Průměrně vhodná. Odpovídá ne zcela funkčnímu typu - je nutno zasáhnout do stratifikace porostu, částečně změnit skladbu vegetačních prvků nebo prostor (odclonit, prosvětlit, doplnit).
- 4 – Nevhodná. Struktura je nevhodná vzhledem k charakteru funkčního typu. Nutná významná úprava (stratifikace porostů, změna skladby vegetačních prvků, změna otevřenosti/uzavřenosti prostoru, významné dosady apod.)
- 5 – Zcela nevhodná. Prostorovou strukturu je třeba znovu vytvořit.
- 0 – Nelze hodnotit, pro danou plochu nebo funkční typ není hodnocení relevantní.

3.3.3 Zdravotní stav - pěstební a zdravotní stav dřevin

- 1 – Velmi dobrý. Je vyhovující, zaručuje dlouhodobou existenci funkčního typu na lokalitě. Převažující část dřevin je perspektivní a stabilní.
- 2 – Dobrý. Pěstební a zdravotní stav převažující část dřevin vykazuje drobné nedostatky oproti předcházející kategorii, které však významněji nesnižují jejich perspektivu a stabilitu. Převažující část dřevin je stále perspektivní a stabilní.
- 3 – Průměrný. Převažující část dřevin je se středně sníženou vitalitou, se známkami poškození a zhoršeným zdravotním stavem. U části vegetačních prvků na ploše je nutný zásah
- 4 – Nízký. Převažující část VP je v důsledku stáří, poškození, chorob či škůdců s podstatně sníženou vitalitou, a/nebo zdravotním stavem. Převažující část DVP plochy s výrazně sníženou perspektivou a stabilitou.
- 5 – Velmi nízký. U většiny vegetačních prvků, které jsou nositeli prostorové stability, nutný aktuální zásah - celkové probírky, asanace, obnova bylinného krytu, atd.
- 0 – Nelze hodnotit, pro danou plochu nebo funkční typ není hodnocení relevantní.

3.3.4 Vybavenost – kvalita vybavenosti a dalších doplňků pro rekreaci

- 1 – Zcela vyhovující. Přítomnost dostatečného množství prvků rekreace a vybavenosti v dobré kvalitě, vhodně rozmístěny po celé ploše a v dobrém stavu.
- 2 – Vyhovující. Přítomnost dostatečného množství prvků rekreace a vybavenosti. Kvalita jednotlivých prvků je nižší nebo nejsou vhodně rozmístěny v ploše.
- 3 – Průměrná. Prvky rekreace a vybavenosti jsou přítomny, nejsou však v dostatečném počtu, kvalitě nebo nejsou rovnoměrně rozloženy na ploše. Prvky přestávají plnit svoji funkci a je potřebná postupná obnova.
- 4 – Nevyhovující. Prvky rekreace a vybavenosti ve zcela nedostatečném množství nebo nedostatečné kvalitě. Je potřebná aktuální obnova nebo doplnění prvků.
- 5 – Zcela nevhovující. Vybavenost zcela schází nebo neplní svoji funkci (jsou v rozpadu), nebo neodpovídají charakteru funkčního typu.
- 0 – Nelze hodnotit, pro danou plochu přítomnost prvků rekreace a vybavenosti není nutná vzhledem k charakteru a lokalizaci funkčního typu.

3.3.5 Povrchy – kvalita povrchů zpevněných ploch

- 1 – Zcela vyhovující. Zpevněné plochy zcela odpovídají funkčnímu typu, jejich rozmístění v ploše je logické, v dobrém technickém stavu a materiálově odpovídající.
- 2 – Vyhovující. Zpevněné plochy odpovídají funkčnímu typu, kvalita jednotlivých ploch je nižší nebo nejsou vhodně rozmístěny v ploše.
- 3 – Průměrná. Zpevněné plochy reagují na funkční typ, přestávají však z důvodu stavu nebo trasování plnit svoji funkci a je potřebná postupná obnova.
- 4 – Nevyhovující. Zpevněné plochy ve zcela nedostatečném nebo naopak nadbytečném množství nebo špatné kvalitě. Je potřebná aktuální obnova ploch.
- 5 – Zcela nevhovující. Zpevněné plochy zcela schází, přestože jsou pro plnění daných funkcí v ploše potřebné nebo zcela neodpovídají charakterem funkčního typu, popřípadě jsou v rozpadu.
- 0 – Nelze hodnotit, pro danou plochu nebo funkční typ není hodnocení relevantní.

3.3.6 Přístupnost - režim návštěvnosti

V – Veřejnosti přístupná plocha bez omezení.

O – Časově omezený přístup na plochu, nejčastěji v režimu otevírací doby.

S – Vyhrazená plocha, plocha veřejnosti přístupná ve speciálním režimu.

3.3.7 Stabilita

Souhrnné hodnocení stability plochy.

S – Stabilní. Plocha zeleně (funkční typ) plní svoji funkci. Je tedy ve své funkci stabilní.

N – Nestabilní. Plocha zeleně (funkční typ) neplní funkci cílového stavu. Je tedy ve své funkci nestabilní.

3.3.8 Údržba stav - kvalita udržovací péče na ploše

Celkové (výsledné) hodnocení údržby plochy definované na základě posouzení údržby skladebných prvků.

1 – Velmi vysoká.

2 – Vysoká.

3 – Průměrná.

4 – Nízká.

5 – Velmi nízká.

3.4 Číselníky návrhové části hodnocených ploch sídelní zeleně

Pro návrh změn a cílového stavu sídelní zeleně byly v tabelární části základních ploch městské zeleně použity následující číselníky hodnot:

obecně		základní členění			vyhodnocení								návrh				popis		doplňkové informace					
ČÍSLO PLOCHY	NÁZEV	FUNKČNÍ TYP AKTUALNÍ	FUNKČNÍ TYP CÍLOVÝ	FUNKČNÍ TYP ZMĚNA (A,N)	DRUHOVÉ SLOŽENÍ (1-5)	PROSTOROVÁ STRUKTURA (1-5)	ZDRAVOTNÍ STAV (1-5)	VYBAVENOST (1-5)	POVRCHY (1-5)	PŘÍSTUPNOST (V,O,S)	STABILITA (S,N)	ÚDRŽBA STAV (1-5)	ÚDRŽBA NÁVRH (1-5)	MALEHAVOST (1-5)	VÝZNAMNOST (1-5)	ETAPIZACE (1-3)	KOMPLEXNÍ ROZVOJOVÝ NÁVRH	POPIS - STAV	POPIS - NÁVRH	FUNKCE DLE ÚP	SOUHLAD S ÚP (A,N)	VLASTNICTVÍ OBCE (A,M,K)	MOŽNOST DOSADĚB STROMŮ	VÝMĚRA PLOCHY

3.4.1 Údržba návrh – zařazení do tříd dle navrhované intenzity udržovací péče

1 – Velmi intenzivní udržovací péče. Velmi frekventovaná plocha (většinou v jádrových územích) s vysokými nároky na estetickou kvalitu.

2 – Intenzivní udržovací péče. Frekventovaná plocha se zvýšeným významem, části místa křížení rozvojových os, uzlové body nebo plochy s funkčním typem, u kterého je intenzivní péče podmínkou.

3 – Průměrná udržovací péče. Péče průměrná.

4 – Snížená udržovací péče.

3 – Extenzivní údržba. Plocha nevyžaduje nákladnou údržbu

3.4.2 Naléhavost – potřeba zásahu nebo obnovy

- 1 – Nutná. Plochy u nichž je potřeba zásah – plochy zcela nestabilní s nefunkčními prvky. Zlepšení stavu možné většinou pouze kompletní obnovou.
- 2 – Vysoká. Vysoká potřeba stabilizace ploch pomocí rozsáhlých nebo akutních změn.
- 3 – Průměrná. K udržení plné a dlouhodobé funkčnosti a stability nutno realizovat dílčí pěstební zásahy nebo realizovat zásahy a změny ve střednědobém horizontu.
- 4 – Nízká. Prvky plochy s minimální potřebou obnovy či pěstební zásahu. Případný zásah se týká pouze několika málo prvků nebo má spíše preventivní význam z dlouhodobého pohledu.
- 5 – Velmi nízká. Plocha plně funkční. Prvky plochy bez potřeby obnovy či pěstební zásahu. Případný zásah má spíše preventivní význam z dlouhodobého pohledu.

3.4.3 Významnost

- 1 – Velmi vysoká. Plocha je významná svým umístěním v systému zeleně (jádrové oblasti, centrální uzly) nebo je u ní předpoklad vysoké reprezentativní funkce.
- 2 – Vysoká. Plochy významné svým umístěním v systému zeleně (návaznost na rozvojové osy a uzly v území).
- 3 – Průměrná. Základní plochy v systému zeleně bez nadřazeného významu.
- 4 – Nízká. Plocha je méně významná v systému zeleně. Často plochy v periferních oblastech, zbytkové plochy bez vazby na systém zeleně nebo plochy přecházející do krajinného zázemí města.
- 5 – Velmi nízká. Pro systém zeleně sídla plochy nevýznamné, plní spíše doplňkovou funkci.

3.4.4 Etapizace

- 1 – První etapa. Plochy, které je doporučeno řešit přednostně. Jedná se o plochy, kde je vysoká potřeba obnovy zásahu nebo se jedná o plochy velmi vysoké a vysoké významnosti pro systém zeleně.
- 2 – Druhá etapa. Plochy u nichž je kombinace potřeby zásahu a významnosti průměrná.
- 3 – Třetí etapa. Plochy, u kterých je nižší potřeba zásahu nebo se jedná o plochy s nízkým významem pro systém zeleně.

3.4.5 Komplexní rozvojový návrh

- A – Pro plochu je vhodné vytvořit komplexní zahradně - architektonickou studii.
 N – Doporučení změn jsou spíše drobnější povahy a plochu není třeba řešit komplexním projektem.

3.5 Popis stávajícího stavu a navrhovaných změn

3.5.1 Popis stav

Slovní hodnocení plochy.

3.5.2 Popis návrh

Slovní popis navrhovaných změn, doporučení pro rozvoj a péči.

3.6 Doplnkové informace

obecně		základní členění			vyhodnocení								návrh				popis		doplnkové informace					
ČÍSLO PLOCHY	NÁZEV	FUNKČNÍ TYP AKTUALNÍ	FUNKČNÍ TYP CÍLOVÝ	FUNKČNÍ TYP ZMĚNA (A,N)	DRUHOVÉ SLOŽENÍ (1-5)	PROSTOROVÁ STRUKTURA (1-5)	ZDRAVOTNÍ STAV (1-5)	VYBAVENOST (1-5)	POVRCHY (1-5)	PŘÍSTUPNOST (V,O,S)	STABILITA (S,M)	UDRŽBA STAV (1-5)	UDRŽBA NÁVR (1-5)	MALEHAVOST (1-5)	VÝZNAMNOST (1-5)	ETAPIZACE (1-3)	KOMPLEXNÍ ROZVOJOVÝ NÁVRH	POPS - STAV	POPS - NÁVRH	FUNKCE DLE ÚP	SOUŁAD S ÚP (A,N)	VLASTNICTVÍ OBCE (A,M,K)	MOŽNOST DOSAĎEB STROMŮ	VÝMĚRA PLOCHY

3.6.1 Funkce dle územního plánu

Funkce plochy dle platného územního plánu:

- OV Plochy občanského vybavení – Veřejná vybavenost
(Přípustné využití - související plochy izolační a vnitroareálové zeleně)
- OH Plochy občanského vybavení – Veřejná pohřebiště a související služby
(Přípustné využití - související plochy izolační a vnitroareálové zeleně)
- PV Plochy veřejných prostranství s převahou zpevněných ploch
(Hlavní využití - plochy veřejných prostranství s převahou zpevněných ploch, Přípustné využití - náměstí, náves, ulice, chodníky, pěši a cyklistické stezky, veřejná a izolační zeleň, dětská hřiště, maloplošná otevřená sportovní zařízení)
- DS Plochy silniční dopravy
(Přípustné využití - mimo vlastní silniční tělesa lze v těchto plochách umísťovat izolační pásy zeleně)
- PZ Plochy veřejných prostranství s převahou nezpevněných ploch
(Hlavní využití - plochy veřejných prostranství s převahou nezpevněných ploch, přípustné využití - veřejná zeleň, parky, plochy izolační zeleně)
- ZP Plochy sídelní zeleně - Parky, historické zahrady
(Hlavní využití - vizovický zámecký park včetně souvisejících veřejně přístupných pozemků)
- SO1 Plochy smíšené obytné v centrální zóně
(Přípustné využití - související plochy izolační a vnitroareálové zeleně, plochy veřejné a izolační zeleně, plochy veřejných prostranství)
- SO2 Plochy smíšené obytné městské
(Přípustné využití - související plochy izolační a vnitroareálové zeleně, plochy veřejné a izolační zeleně, plochy veřejných prostranství)
- DZ Plochy drážní dopravy
(Přípustné využití - mimo vlastní drážní tělesa lze v těchto plochách umísťovat izolační pásy zeleně)
- OS Plochy občanského vybavení – Tělovýchova a sport
(Přípustné využití - související plochy izolační a vnitroareálové zeleně)
- BI Plochy individuálního bydlení
(Přípustná využití - plochy veřejných prostranství včetně ploch veřejné a izolační zeleně)

- BH Plochy hromadného bydlení
(Přípustné využití - venkovní otevřená maloplošná zařízení tělovýchovy a sportu včetně dětských hřišť související plochy veřejných prostranství, veřejné a izolační zeleně)
- D Plochy dopravní infrastruktury
(Přípustné využití - přilehlé pásy izolační a doprovodné zeleně)
- SP Plochy smíšené výrobní
(Přípustné využití - plochy izolační a vnitroareálové zeleně)
- WT Vodní plochy a toky
(Přípustné využití - doprovodná břehová zeleň)
- SO Plochy smíšené obytné
(Přípustné využití - veřejná zeleň, parky, plochy izolační zeleně)
- K Plochy krajinné zeleně
(Hlavní využití - krajinná zeleň, přípustné využití - krajinné a náletové zeleně, remízky, liniové porosty s krajino tvornou a protierozní funkcí, aleje, stromořadí, větrolamy apod.)
- P Plochy přírodní
(Hlavní využití - plochy určené pro územní stabilizaci a vytváření biocenter, která jsou základními skladebnými prvky územního systému ekologické stability (ÚSES), přípustné využití - výsadba a dosadba porostů dřevinami typové a druhově odpovídajícími požadavkům ÚSES, apod.)
- OX Plochy občanského vybavení – Plochy specifických forem občanského vybavení
(Přípustné využití - plochy izolační a vnitroareálové zeleně)
- RH Plochy hromadné rekreace
(Přípustné využití - plochy izolační a vnitroareálové zeleně)
- VT Plochy technické infrastruktury - Vodní hospodářství
(Přípustné využití - plochy izolační a vnitroareálové zeleně)
- Z Plochy zemědělské
(Přípustné využití - protierozní opatření (meze, zatravněné průlehy, stromořadí apod.) snižující vodní a větrnou erozi, včetně eliminace rizik záplav extravilánovými vodami)
- OK Plochy občanského vybavení – Komerční zařízení
(Přípustné využití - plochy izolační a vnitroareálové zeleně)

3.6.2 Soulad s územním plánem – vyhodnocení souladu

A – Vymezená plocha zeleně a navrhovaná funkce je v souladu s funkcí dle územního plánu.

N – Vymezená plocha zeleně a navrhovaná funkce není v souladu s funkcí dle územního plánu, odůvodnění je v takovém případě uvedeno v poznámce.

3.6.3 Vlastnictví obce – vyhodnocení majetkoprávních vztahů

A – Ano, plocha je ve vlastnictví obce.

N – Ne, plocha není ve vlastnictví obce.

K – Kombinovaná, plocha je částečně ve vlastnictví obce, vlastníkem části plochy je i jiný majitel než obec.

3.6.4 Orientační číslo parcely

Parcelní číslo jako pomocný identifikátor plochy. Má pouze orientační povahu, přesné vymezení plochy nutno provést detailní analýzou a geodetickým zaměřením prvků.

3.6.5 Výměra plochy

Výměra plochy jako srovnávací atribut pro hodnocení je brána jako celková výměra vymezeného funkčního typu, nikoliv pouze výměra vegetačních prvků.

3.7 Metodické členění mapové části

Mapa 1 - Širší vztahy

Mapa obsahuje návaznost intravilánu města na krajinné zázemí, zejména pak na plochy se zvýšenou ekologickou stabilitou a plochy s významným rekreačním potenciálem.

Mapa 2 - Současný stav - plochy zeleně

Mapa obsahuje rozřazení ploch zeleně podle aktuálních funkčních typů. Plochy, které byly vyhodnoceny jako nejvýznamnější pro systém zeleně (kategorie 1 a 2) jsou vyznačeny šrafovou. Každá plocha je označena číslem plochy odkazující na tabulkovou část, zkratkou funkčního typu a hodnocením současného stavu z hlediska druhového složení, prostorové struktury, zdravotního stavu, vybavenosti a povrchů. Kromě ploch zeleně mapa obsahuje také zmenšené schéma vyhodnocení stromořadí, významných solitérních stromů a významných detailů.

Mapa 3 - Současný stav - liniové a bodové prvky

Mapa širšího měřítka obsahuje vyhodnocení stromořadí, významných solitérních stromů a významných detailů, panoramatických cest v rámci intravilánu i krajinném zázemí města.

Mapa 4 - Problémová mapa

Mapa kategorizuje vyhodnocené plochy zeleně dle stability na plochy stabilní a nestabilní. Zároveň jsou v této mapě šrafovou zvýrazněny plochy, které jsou z hlediska naléhavosti zásahu zařazeny do kategorie 1 a 2.

Mapa 5 – Návrh makrokompozice

Mapa obsahuje návaznost navrhovaných rozvojových os, uzlových bodů a ploch zeleně v intravilánu na krajinné zázemí města, zejména pak na plochy se zvýšenou ekologickou stabilitou a plochy s významným rekreačním potenciálem.

Mapa 6 - Navrhovaný stav sídlení zeleně

Mapa obsahuje rozřazení ploch zeleně podle cílových funkčních typů. Každá plocha je označena číslem plochy odkazující na tabulkovou část a zkratkou funkčního typu. Plochy, které jsou navrženy jako nové, nebo je navržena změna funkčního typu, jsou zvýrazněny šrafovou.

Mapa 7 – Návrh etapizace

Mapa obsahuje rozdělení ploch zeleně do 3 etap dle potřeby zásahu. Etapizace reflektuje zejména vztah významnosti jednotlivých ploch k jejich současnému stavu a potřebě zásahu. Plochy, kde je doporučeno zpracování komplexního rozvojového návrhu jsou zvýrazněny šrafovou.

Mapa 8 - Návrh intenzitních tříd údržby

Mapa kategorizuje jednotlivé plochy zeleně do pěti tříd podle navrhované intenzity údržby.

4 Současný stav

4.1 Přírodní podmínky

Vizovice se nachází ve Zlínském kraji 15 km od krajského města Zlín a 20 km od okresního města Vsetín. Rozloha katastrálního území dosahuje 2855 ha. Samotné město se skládá ze dvou částí – Vizovice a Chrastěšov, přičemž k roku 2018 zde žilo 4788 obyvatel. Nadmořská výška v zástavbě dosahuje 296 m n. m.

4.1.1 Klimatické poměry

Severní část Vizovic spadá do klimatického regionu MT7 – mírně teplý, vlhký. Průměrné roční teploty jsou 6-7 °C, průměrný úhrn srážek 650-750 mm. Pravděpodobnost suchých vegetačních období 5-15 %. Jižní část území Vizovic spadá do klimatického regionu MT6 – mírně teplý (až teplý), vlhký. Průměrná roční teplota 7,5-8,5 °C, průměrný roční úhrn srážek 700-900 mm. Pravděpodobnost suchých vegetačních období 0-10 %. Land cover značně ovlivňuje skutečné teploty. Dřevinná vegetace působí regulačně na teplotu, naopak zástavba a cestní síť oteplování povrchu. ZPF působí neutrálně, při větších rozlohách způsobuje vyšší oteplení oproti dřevinné vegetaci. V jižní části tedy lesy a meze působí regulačně na teplotu, naopak zastavěné plochy města a rozlehlé zemědělské plochy ve střední – severní části katastrálního území způsobují zvýšení teploty. Dle Langova dešťového faktoru se oblast charakterizuje jako humidní. (Quitt, 1971)

4.1.2 Geologie a geomorfologie

Z geologického hlediska je řešené území tvořené zejména karpatským flyšem magurské skupiny příkrovů. Jedná se o sedimentární horniny z období starších třetihor (paleogén), které jsou tvořeny převážně rytmickým střídáním vrstev jílovců a pískovců, jde o Račanskou jednotku. V údolích jsou podkladové horniny překryty kvarténními sedimenty (převážně štěrky, písky, hlíny) a na svazích zvětřalými svahovinami (štěrky, písky z podkladové horniny). (Valedinová, 2007)

Karpatský flyš tvořený pískovci a jílovcem je při saturaci výrazně náchylný ke svahovým pohybům, zejména sesuvům. Při intenzivních a dlouhotrvajících srážkách je nutno počítat se možným vznikem menších i velkých sesuvů. (Valedinová, 2007)

Řešené území patří z hlediska regionálně geologického do:

Provincie:	Západní Karpaty
Soustava:	Vnější Západní Karpaty
Oblast:	Slovenské-moravské Karpaty
Celek:	Vizovická vrchovina
Podcelek:	Zlínská vrchovina
Okrsek:	Rakovská pahorkatina, Senická vrchovina, Vizovická kotlina, Kudlovská vrchovina, Rysovský hřbet

Reliéf území je velmi rozmanitý, jak už nastiňuje zařazení do pěti geomorfologických okrsků. Převážně je tvořen Vizovickou vrchovinou s nejvyšším hřbetem Klášťov (754 m). Okrajové části katastru zaujímá vrchovina s rozsáhlými lesními porosty, jinak se vyskytuje pahorkatina. Převládají příkře skloněné svahy a v

údolích mírně skloněné až rovinné plochy. V jižní části katastrálního území převládá severní – severozápadní expozice svahů, v severní části pak jihozápadní – západní expozice svahů. Nejvyšším bodem města je vrchol Doubrava (676 m) s rozhlednou a nejnižším bodem je odtok Lutoninky z katastru města v nadmořské výšce cca 274 m.

4.1.3 Půdní poměry

Obecně území pokrývají hnědé půdy mírně oglejené. Podél vodních toků půdy nivní, oglejené, nevápnité. Z půdních druhů se zde nachází půdy hlinité a jílovitohlinité. Půdní typy ve Vizovicích nejvíce zastupují kambizemě a dále pak se zde vyskytují rankery, gleje a fluvizemě. Z hlediska skeletovitosti půdy převažují bezskeletovité až slabě skeletovité.

4.1.4 Hydrický režim

Na území Vizovic je velmi rozmanitá síť vodních toků. V centru města se slévají vody Lutoninky a Bratřejovky. K největším přítokům těchto říček patří na území Vizovic potoky Želechovský, Slatinský, Chrastěšovský a Čamínský. Při povodňových situacích může dojít k ohrožení objektů srážkami, zpětným vzduťím, splachy z polí i nefunkční kanalizací. Největší ohrožení označuje řeka Lutoninka při soutoku s Bratřejovkou.

Území je chudé na podzemní vody, protože je budováno téměř nepropustnými horninami karpatského flyše. Vydatnější prameny jsou zde vázané na sutě a málo mocné vrstvy rozpukaných pískovců flyšových souvrství. Zásoby podzemních vod jsou zde doplňovány sezónně. Nejvyšších úrovní dosahují v květnu a červenci, nejnižší většinou v říjnu až listopadu. Území patří mezi oblasti se středně velkým vodohospodářským potenciálem. Na území se nachází 5 chráněných sirných pramenů – zastřešená oplocená studna poblíž potoka v areálu Valašského šenku, Dudíkovy lázně – pramen se sirnato-železitou vodou, studna s betonovým krytem na soukromém pozemku za domem č.592, studánka v údolíčku Želechově.

4.1.5 Biogeografické členění

Pro oblast platí následující zařazení do biogeografických jednotek (dle Culka 1996):

- Provincie: Středoevropských listnatých lesů
- Podprovincie: Západokarpatská
- Bioregion: Zlínský 3.7

Bioregion leží na východní Moravě, zabírá severní polovinu geomorfologického celku Vizovická vrchovina, avšak bez jeho severních a západních výběžků. Bioregion je tvořen vrchovinou na převážně nevápnitém flyši, s výrazným pískovcovým hřbetem. Dominuje ochuzená biota karpatského bukového lesa (3. a 4. vegetační stupeň) a jeho náhradních stanovišť, vegetaci tvoří dubohabrové háje a květnaté bučiny. Netypická část je tvořena jednak teplejšími okraji, které představují přechod do Hluckého bioregionu (3.3), jednak vysokým hřbetem Vizovických vrchů s bikovými bučinami, tvořícím přechod do Vsetínského bioregionu (3.9). V současnosti jsou hojné smíšené lesy s převahou nepůvodního smrku a borovice a fragmenty bučin i habřin; hojné jsou intenzivně využívané mezofilní pastviny. Podle mapy potenciální přirozené vegetace (Neuhäuslová et al. 1998) se zde předpokládá výskyt panonských dubohabřin.

V řešeném katastrálním území se nachází tyto biochory:

- 3SC Svahy na slínitém flyši 3. v.s.
- 4VC Vrchoviny na slínitém flyši 4. v.s.
- 4HC Hornatiny na slínitém flyši 4. v.s.
- 4HK Hornatiny na pískovcovém flyši 4. v.s.

4PC Pahorkatiny na slínitém flyši 4. v.s.

3BC Erodované plošiny na slínitém flyši 3. v.s. (převládající)

Reliéf je monotónní, převažuje členitá pahorkatina, se zbytky plošin na hřbetech. Svahy jsou často postižené sesuvy, údolí jsou široká. Hloubka údolí bývá do 90 m. Geologické podloží budují flyšové sedimenty karpatských příkrovů - jíly, slíny, jílovce a pískovce překryté svahovinami, místy s příměsí spraší. Na příkrých svazích místy vystupuje písčité podloží, vyskytují se sesuvy. Půdy odrážejí vlastnosti substrátu.

Současné využití krajiny: Lesy 33 %, travní p. 17 %, vodní pl. 1 %, pole 41 %, sady 3,5 %, sídla 3 %, ostatní 1,5 %. Detailní využití krajiny se mírně liší podle jednotlivých bioregionů i podle polohy jednotlivých segmentů typu biochory v nich.

4.2 Obyvatelstvo a osídlení

4.2.1 Urbanistický a kompoziční rozbor území

Vizovice byly založeny rostlou formou typickou pro vesnice v členitém reliéfu. Orientace hřebenů staveb vůči komunikaci je různá. Dnešní centrum města tvořené dvěma náměstími - Palackým a Masarykovým, mají středověký původ a jejich tvar je ovlivněn průběhem cest a modelací terénu. Půdorys historického jádra města nejvíce ovlivnila linie tvořená východní stranou Masarykova a na něj navazujícího Palackého náměstí, která byla součástí hlavní dálkové komunikační trasy přes vizovickou kotlinu. Výrazně se na půdorysu jádra města podílela také osa tvořená dnešní ulicí Krňovská (dálkový pohyb k východu). Celkový půdorys města se vytváří především v 16. století, kdy vznikají nové ulice hlavně kolem cest a vodních toků.

Prudký růst drobné chalupnické a domkářské zástavby v předměstských ulicích začíná v 18. stol. Rozvoj města se v 1/3 19. stol. vyčerpal a stagnoval až do 1. světové války. Do struktury města se promítlo několik požárů, především ten z r. 1887. Stal se podnětem celkové přestavby města v historizujících slozích. Struktura zástavby se proměňovala z drobných měšťanských domů na velké renesanční budovy. Stavební rozvoj Vizovic začal opět ve 20. a 30. letech 20. stol. avšak vznikající zástavba netvořila ucelenější celky. Od 2. pol. 20. stol. se objevují ve městě první sídliště. Posledním výrazným zásahem do struktury města byly v 70. a 80. letech 20. stol. demolice na Masarykově nám. a historické budovy byly nahrazeny naddimenzovanými objekty občanské vybavenosti. (KUČA, 2011)

Strukturu zástavby tvoří převážně řadové rodinné domy okolo komunikací a vodních toků. Směrem do krajiny se zástavba postupně rozvolňuje až do formy rozptýlené zástavby. V centrální části města tvoří větší celky areály občanské vybavenosti a rekreace (zámek, kostel, sokolovna s koupalištěm, apod.). Výrazně se ve struktuře zástavby projevují velké průmyslové, zemědělské a výrobní areály situované v okrajových částech města, hlavně v jižní a jihozápadní části, často tvořící neprostupnou bariéru.

4.2.2 Rozbor historických souvislostí formování sídla (historie)

Poprvé byly Vizovice zmíněny jako trhová ves roku 1261 v zakládací listině cisterciáckého kláštera, který se zde nacházel. Klášter se nazýval Smilheim, podle svého zakladatele Smila ze Střílek. Mezi místní šlechtou a klášterem docházelo k častým sporům o klášterní pozemky, které byly ukončeny v 15. století zrušením kláštera a převodem majetku na šlechtu. Během 14. a 15. století bylo městečko i klášter několikrát vyplněno. Roku 1466 byla ves povýšena na městečko králem Jiřím z Poděbrad. V 16. století městečko získalo právo vařit pivo a nastal rozmach soukenického řemesla. Panství Vizovic koupil v 70. letech 16. století Zdeněk Říčanský Kafka z Říčan a na místě starého kláštera nechal zbudovat zámek Nový Smilheim. Ke svým poddaným se choval velmi tvrdě, nerespektoval jejich výsady a nutil je do nových robot. Dokonce zbořil jejich pivovary a mlýny. Roku 1570 bylo městečko povýšeno na město císařem Maxmiliánem II.

Později získala panství Anna Kropáčka z Nevědomí, povolila měšťanům brát a prodávat dřevo z bukových lesů a přikázala obsazovat vizovickou faru pouze evangelickými kněžími.

V důsledku rekatolizace přešly Vizovice na přelomu 16. a 17. století pod správu olomouckého biskupa Františka Ditrichštejna, který sem zasílal katolické misie jezuitských kněží. Kvůli náboženskému vyznání byla v rozporu vrchnost s poddanými a 17. století se proto stalo dalším obdobím útlaku poddaných v historii města. I přes skutečnost, že drtivá většina obyvatel byla evangelického vyznání, vznikl táhlý spor o obsazování fary kněžími. Misie se setkaly s tvrdým odporem, lidé odmítali chodit do kostela, bouřili se, dokonce ukradli bohoslužebné nádoby a nechtěli ho vydat nazpět. Nepomáhaly ani tresty. Spor vyřešilo až povolení od císaře Rudolfa II., který občanům povolil evangelického kněze. Rekatolizační snahy jezuitů ovšem pokračovali i po bitvě na Bílé hoře. Poslední evangelický farář byl vyhnán z Vizovic roku 1624. Vizovice také zasáhly nájezdy vojsk třicetileté války.

Na začátku 18. století převzal vizovické panství Prokop Gervasius z Gollen. Budoval nové hospodářské dvory, například Prokopský dvůr na Janově hoře, mlýny, vinné sklepy, hospody, zřídil sirné lázně a cihelnu přímo ve Vizovicích, papírnu v Želechovicích a vápenné pece v Jasenné. Ze stavebního rozmachu ovšem bylo panství ve velkém zadlužení. Následující roky, 1711 a 1712, postihly město přírodní katastrofy. Nejdříve to bylo velké sucho, neúroda a vichřice, která poškodila porosty a domy. Další rok krupobití a velká povodeň. Poddaní tak nebyli schopni platit daně. Později se přidal opět rekatolizační útlak ze strany jezuitů. Nekatolíkům se například při pohřbu nesmělo zpívat a zvonit na katolické zvony.

V polovině 18. století získal panství Heřman Hanibal z Blümegen, pozdější hrabě a jeho dědicové. Za jejich vedení v panství dochází k řadě změn. V letech 1750 – 1770 byl zbudovaný nový zámek s francouzským a anglickým parkem na místě starého zámku, brněnským architektem Františkem Grimem. Roku 1781 založila Marie Antonie z Blümegen v sousedství zámku klášter Milosrdných bratří pro pouhé čtyři mnichy, při kterém byla zřízena lékárna i nemocnice. Kromě pomoci nemocným a chudým měli mniši za povinnost konat bohoslužby v zámecké kapli. V době hraběte Kryštofa došlo s majiteli okolních panství k dohodě o rozdělení vizovických hor, které byly využívány do této doby společně s poddanými.

Po roku 1790 byly rozprodány polnosti k Prokopovskému dvoru a zůstala jen panská ovčárna. Budovy bývalého dvora se začaly rozpadat společně s Chrastěšovským dvorem. Město zasáhl mor a další živelné pohromy.

Ani v 19. století se město nebylo ušetřeno požárů, živelných pohrom a epidemií. Roku 1814 velká povodeň poškodila mnoho domů. Výrazným mezníkem historie je požár z roku 1887, který zničil náměstí a část přilehlých ulic. Požár zasáhl i bývalou dřevěnou radnici a obecní archiv. Shořelo okolo 300 domů, stodol a chlévů. Město bylo znovu vybudováno do podoby, která se z části zachovala dodnes. Po Blümegenech zdědil vizovické panství Filip svobodný pán z Ratenic a ze Stillfriedu. Příslušníci tohoto rodu drželi vizovické panství až do roku 1945. Při kopání vodovodních kanálů v roce 1950 byly odkryty nálezy středověké keramiky u zámku, na Palackého náměstí a v Říčanské ulici, gotické oblouky a zdobné kameny. Dne 19. listopadu 1950 na vizovickou faru byl dosazen evangelický farář po více než 300 letech. V roce 1963 byla zbudována osada pro rekreanty u Sokolovny. V roce 1967 se konalo první Trnkobraní.

Ve vlastnictví Vizovic se vystřídala řada rodů. Panství mělo dva významné podniky – pivovar a palírnu, které přinášely největší zisky a přebytky byly prodávány i cizím kupcům. Nejstaršími majiteli byly židovské rody Singrů a Jelínků. Od 19. století se Vizovice stávají známé výrobou a distribucí slivovice. Po období socialismu se podnik Rudolf Jelínek rozrostl na úspěšnou mezinárodní společnost. (Město Vizovice, c2018)

Od roku 2003 je město Vizovice obec s rozšířenou působností. Správní obvod zahrnuje obce Bratřejov, Březová, Dešná, Hrobice, Jasenná, Lhotsko, Lutonina, Neubuz, Podkopná Lhota, Slušovice, Trnava, Ublo, Veselá, Vizovice, Všemina, Zádveřice-Raková. Svou rozlohou 14 614 ha je třetí nejmenší správní obvod v kraji, počtem obyvatel druhý nejmenší. Město Vizovice je součástí svazku obcí mikroregionu Vizovicko.

Centrem mikroregionu je město Vizovice, které je střediskem lokální úrovně a je jediným městem mikroregionu. Mikroregion je svazkem 7 obcí: Vizovice, Bratřejov, Jasenná, Lhotsko, Lutonina, Ublo a Zádveřice-Raková.

4.2.3 Baťova železnice

V roce 1934 začala v souladu s potřebami rozvoje firmy i regionu stavět firma Baťa železniční trať Vizovice - Horní Lideč. Každoročně se pořádá pochod po stopách nedokončené Baťovy železnice. Rozestavěné pokračování tratě OZVD (Otrokovicko-zlínsko-vizovické dráhy) z Vizovic do Lidečka nebylo nikdy stavebně dokončeno a zůstalo pouze u plánů projektantů. Stavební práce trvaly v rozmezí let 1934-1951. V tomto období se podařilo zrealizovat značnou část zemních prací včetně umělých staveb v 11 kilometrovém úseku mezi Vizovicemi a Pozděchovem. Dodnes zbylo na trase spousta zajímavých artefaktů v podobě mostů, propustků, vysokých náspů.

Projektovaná novostavba dráhy v délce 15 km při překonávání hřebenu Vizovických vrchů vyžadovala vybudování četných umělých staveb. Součástí měl být vrcholový tunel u Pozděchova a mohutný 400 m dlouhý viadukt u Bratřejova. Ani jedna z těchto staveb nebyla zahájena. Vlastní stavební práce byly zahájeny v roce 1934. Pro stavbu trati byly zřízeny pracovní tábory mladých lidí ve věku 19-30 let tvořící levnou pracovní sílu. Můžeme říci, že se jednalo o vojensky organizované pracovní tábory, sloužící pro výběr nových zaměstnanců do baťových továren. Udělení koncese se neustále protahovalo. Baťa uspěl až po nátlaku na ministerstvo železnic, kdy mu bylo sděleno, že nebude-li včas vyřízení povoleno, bude společnost OZVD nucena propustit všech 500 zaměstnanců, kteří doposud pracovali na nepovolené stavbě. Koncese byla vydána na dvoukolejnou trať, s největší pravděpodobností pro budoucí případné rozšiřování provozu. Autorem celého projektu trati Vizovicko – Lidečko byl Ing. Josef Hradecký.

Do roku 1939 bylo vybudováno přes 5 km náročné stavby železničního spodku a svršku. Byly provedeny rozsáhlé zemní práce, násypy až 20 m vysoké, terénní zářez. Byla hotová celá spodní stavba tratě, včetně mostů. Válčné události 2. světové války však výstavbu silně omezily a v roce 1941 na příkaz okupačních orgánů se zcela zastavily. Až koncem války vyvstává opětovná snaha o dostavbu dráhy. Až do roku 1947 pokračuje OZVD z vlastních prostředků. Obnovené práce neměly dlouhého trvání, vlivem politického rozhodnutí byly v roce 1951 (kvůli důležitějším stavbám – stavba trati Družby z Košic do Čierne nad Tisou) zcela ukončeny. Hlavním důvodem byly finanční prostředky, které se všechny převedly na výstavbu trati Družby. (Z historie moravských tratí: Otrokovice – Zlín – Vizovice)

4.2.4 Vývoj využití území

Vizovice vznikají v široké kotlině Vizovické vrchoviny na soutok potoků Lutoninky, Bratřejovky a Želechovského potoka. Již v pravěku se stávají významným komunikačním propojením jak severo - jižním směrem, tak od východu - západním. Vzhledem k členitosti reliéfu Vizovické vrchoviny se výrazně nerozvíjí zemědělství. Území pokrývají lesy, louky a pastviny. Od 19. stol. se ve Vizovicích rozvíjí ovocnářství a rostou plochy ovocných sadů, především trnkových. Největší část krajiny je 50. letech 20. stol. rozčleněna na drobné parcely orné půdy s výjimkou oblasti tzv. Těchlova, ve které se nachází velké lány zemědělské půdy již v tomto období. Počátkem 20. stol. dochází ke scelování menších parcel do velkých celků orné půdy. V 80. letech 20. stol. nastává rozvoj stavebního a potravinářského průmyslu. Na nezastavěných plochách v okrajových částech města vyrůstají průmyslové a výrobní areály. V současnosti je převážná část krajiny Vizovic využívána jako pastviny a trvalé travní porosty, které jsou členěné remízky a mezemi. Ve vyšších polohách se nachází lesní porosty. Firma Rudolfa Jelínka rozšiřuje plochy extenzivních sadů situovaných v oblasti Těchlova.

4.2.5 Demografické a socio-kulturní údaje

Počet obyvatel k roku 2018 byl spočítán na 4788 obyvatel, přičemž počet obyvatel mírně roste. Věkové rozdělení k roku 2015 bylo následující – věk 0-14 let: 751 občanů, věk 14-64: 4757 občanů, věk 65 a více: 792 občanů. Národnostní složení: 99% česká národnost a 1% slovenská a jiné národnosti. Město se dělí na dvě části – Vizovice a Chrastěšov.

Základní škola má kapacitu 700 žáků. Její stará budova z roku 1892 se nachází na Masarykově náměstí a nová školní budova z roku 1950 se nachází na Školní ulici. Provoz mateřské školy byl zahájen v letech 1968-1983, její kapacita je 150 dětí. Vizovice mají 6 samostatných funkčně zařízených hřišť. Jesle mají kapacitu 12 míst. V obci se též nachází dva dětské domovy.

Vizovice jsou součástí kulturního a etnografického dědictví Valašska. Město a jeho okolí ukazuje příslušnost k valašské kultuře svými legendami, tradicemi, lidovými kroji a unikátní kulturní krajinou. Lidovou kulturou a folklorem kraje se zabýval valašský národopisec Jaroslav Štika. Popsal charakteristickou valašskou zástavbu, valašský život a salašnictví. Mezi jednotlivými prvky valašského domu tedy patří formy srubových stěn, těžkopádně orámovaná okna a dveře a ornamentálně řezané špičky šindelů. (Mencl, 1980). Jako hlavní materiál se používá dřevo a jak již bylo zmíněno, bývala jím ve formě šindelů pokrývána také střecha, která mívala sklon 45 stupňů a více. Dané principy stavění nacházíme i na Vizovicku.

V rámci zachování kulturního dědictví Zlínský kraj oceňuje vlastníky lidových staveb, které o ně pečují v souladu s historickým vzhledem. V roce 2015 získal ocenění lidová stavba roku domek č. p. 256 ulici Říčanské ve Vizovicích. Další výjimečnou památkou je stavba Sokolovny z 20. let 20. století, je ovlivněna Jurkovičovým stylem staveb z Luhačovic. Budova tvoří architektonickou hodnotu města Vizovice, ukazuje bohatý kulturní život ve městě a velmi vyvinutou řemeslnou činnost.

Jako slovesný folklor na Vizovicku byly hojně rozšířeny pověsti a báje. Významným sběratelem vizovických pověstí byl František Müller. Jeho publikace se nazývá "Báje a pověsti z kraje mezi Starým a Novým Světlovem a z Vizovických hor". Je to soubor pověstí, které byly sbírány od 40. do 80. let minulého století. Existence legend a pověstí jako jiných lidských příběhů dodává krajině větší význam a dělá krajinu přitažlivou skrz spojení současnosti s minulostí naší země.

Tradice vytvoření nejedlého Vizovického ozdobného pečiva sahá k předminulému století. Tehdy výroba figurek z těsta přecházela v rodině z generace na generaci. Nejstarším doloženým rodem na Moravě byl Halův rod. Původně byla výroba ozdob záležitostí jenom pekařského provozu, zejména ve svátečním období. Figurky tvořili nejen pekaři, ale i lidé přinášeli k upečení to, co vyrobili doma. Tak se zrodilo umělecké řemeslo, které se časem stalo známým i po celém světě.

V současné době jsou Vizovice známé převážně díky pálení slivovice (značka Rudolf Jelínek), festivaly Trnkobraní, Masters of Rock, Vizovické zámecké kulturní léto Aloise Háby a výrobou vizovického pečiva.

4.2.6 Funkční a provozní vztahy

Současně platný územní plán definuje funkce ploch města Vizovice, z nich převažuje bydlení individuálního typu, plochy smíšené obytné městské, v centrální zóně plochy občanské vybavenosti a v menší míře obytné výroby. Na okraji města se nachází plochy smíšené výroby, plochy průmyslových areálů a skladů. Nenarušují tak krajinný ráz, avšak velké plochy uzavřených areálů snižují propustnost krajiny.

Skrz území prochází státní komunikace směrem na Zlín a Vsetín. Tato komunikace se v obci napojuje na komunikace II., III. IV. třídy, což způsobuje větší kolizi dopravy na několika místech ve městě. Nejvýraznějším příkladem je Palackého náměstí, kde je frekvence dopravy příliš velká, z důvodu

neregulovaného provozu. Řešení tohoto problému je stanoveno v územním plánu, kdy je naplánovaný dálniční obchvat D49, poblíž západní katastrální hranice města. Ve městě lze pozorovat nedostatečný počet parkovacích míst, přičemž většina z nich je lokalizována při nákupních střediscích. Nejvíce se tento nedostatek projevuje v centru města, kde se nachází veškerá občanská vybavenost.

Územím prochází cyklotrasy č. 46, 471, 5056. Cyklotrasa č. 471, směr Otrokovice – Zlín, a cyklotrasa č. 5056 vedou přes Palackého náměstí. Silně frekventovaný automobilový provoz na Palackého náměstí výrazně ovlivňuje bezpečnost cyklistů.

4.3 Analýza současného stavu sídelní zeleně

4.3.1 Vyhodnocení stávajících skladebných částí ÚSES

Koncepce byla převzata na základě ÚP Vizovic z roku 2008 (zpracovatel Ing. arch. Vladimír Dujka). V tomto ÚP je aktuální síť skladebných prvků ÚSES doplněna navrhovanými biocentry a biokoridory. Vzhledem k detailnímu rozpracování tohoto tématu v rámci ÚP není tato tematika v této práci dále rozvíjena.

4.3.2 Návaznost sídelní zeleně na přírodní plochy

Návaznosti sídelní zeleně na krajinné prvky jsou zřetelné z mapových příloh 05 Makrokompozice a 06 Navrhovaný stav. Nejdůležitějšími krajinnými osami jsou linie toků Lutoninky a Bratřejovky a jejich doprovodná vegetace, jež přivádí zezeň z okolních zalesněných částí krajiny do intravilánu obce. Stejnou funkci tvoří doprovodná vegetace v okolí bývalé Baťovy železnice a zalesněné prudké svahy zejména na jejich hřebenech jdoucí panoramatické cesty, jež spojují lesní porosty a jako klíny prostupují až do intravilánu. Sídelní zezeň navazuje do krajiny také díky alejím a stromořadím u silnic a polních cest jejichž hodnocení ukazuje tabulka B2 Stromořadí.

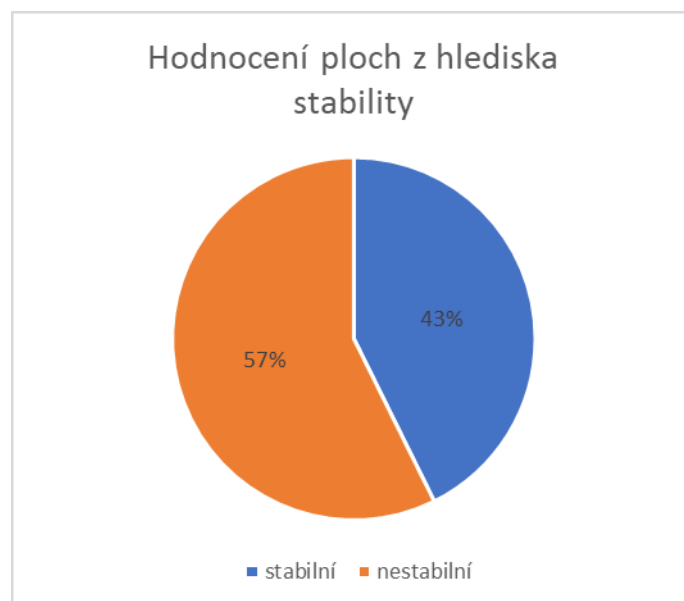
4.3.3 Bilance současného stavu hodnocených ploch

V zastavitelném území města Vizovice bylo vydefinováno a zhodnoceno celkem 89 ploch. Největší procento četnosti výskytu funkčního typu získaly plochy J – jiné (ostatní) zezeň. Dále se často objevují plochy uliční zezeň, zezeň obytných souborů, zezeň školních a kulturních zařízení a přírodě podobné plochy. Stejně prvenství zůstává i ve srovnání ploch dle rozlohy území, jelikož nevíce jsou zastoupeny plochy J a následně pak ve srovnatelném stavu, ale o zhruba poloviční rozloze oproti plochám J, jsou plochy zezeň obytných souborů, přírodě podobné plochy, uliční zezeň a parkové plochy.

4.3.4 Přehled a podrobná bilance ploch je součástí tabulkové části B1 Plochy.

Z hlediska stability je nadpoloviční část hodnocených ploch označena jako stabilní a zbylé jako nestabilní s nutností změny režimu či funkčního typu. Z grafu jasně plyne nutnost zásahu do systému zeleně města vedoucí ke zvýšení stability jednotlivých ploch v systému.

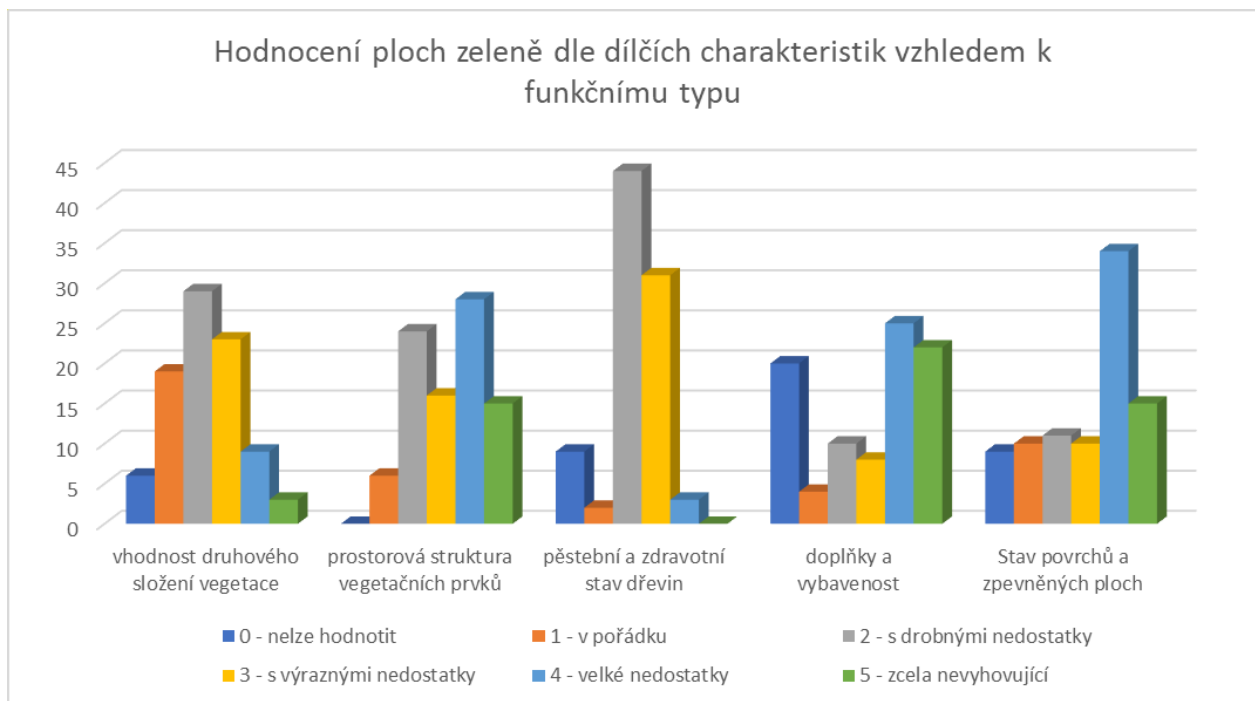

4.3.5 Vyhodnocení terénního průzkumu

Vyhodnocení současného stavu a slovní popis všech ploch jsou uvedeny v tabulkové části (část B), grafech v následujícím textu a zdokumentovány fotografiemi (část C). Většina ploch obce je udržována standardně. Největší a nejvýznamnější plochy zeleně v rámci města jsou: Okolí kostela sv. Vavřince (1), Hřbitov stará i nová část (2, 3), Zámecká zahrada a předprostor zámku (5, 6, 7), Masarykovo náměstí (9), Okolí sokolovny (18), Arboretum u školy (33), Soutok Lutoninky a Bratřejovky (42), Nábřeží bratřejovky (58), Sportoviště (66), Náves Chrastěšov (83) a Plánovaný lesopark (85).

Silný potenciál pro rozvoj zeleně v obci nabízí zejména bývalá Baťova železnice, nábřeží Bratřejovky, okolí základní školy a sportoviště s lesoparkem v jihozápadní části na hranici intravilánu města.

Z hodnocení ploch zeleně dle dílčích charakteristik vyplývá, že nejčastěji plochy strádají v oblasti technického zázemí, zejména z pohledu stavu a kvality povrchů a zpevněných ploch, architektonických doplňků a vybavenosti (například mobiliář schází, neplní svoji funkci nebo je v rozpadu, popřípadě neodpovídají charakteru funkčního typu). Naopak lze shrnout, že vegetace v rámci města je v relativně dobrém stavu. Většina je spíše vhodného druhového složení či s dílčími nedostatky v různém rozsahu. Hůře je na tom její prostorová struktura, kde zhruba 50% hodnocených ploch má výrazně zhoršené či zcela nevyhovující rozmístění v prostoru. Z hlediska pěstební a zdravotního stavu lze kvalitu vegetace označit za průměrnou.

4.4 Střety zájmů

Soukromé nebo jiné vlastnictví než města

Střety zájmu mohou vzniknout u ploch, které jsou využívány veřejností, ale nejsou v majetku města a zároveň v návrhu je doporučena změna jejich funkčního typu či potřeba komplexního rozvojového návrhu - především změna prostorové dispozice, druhového složení, rekonstrukce zpevněných ploch či doplnění mobiliáře.

Prostupnost území

Prostupnost krajiny je jedno ze stěžejních témat plánovacích dokumentů včetně územního plánu. V katastrálním území Vizovic tvoří výrazné bariéry z velké části častý výskyt oplocených areálů zejména u ploch s technickou, průmyslovou a skladovací funkcí.

Další výrazný limit tvoří prudké často zalesněné svahy.

Inženýrské sítě

Častým problémem pro realizaci plánovaných záměrů bude nadzemní vedení vysokého napětí a další inženýrské sítě, jež mají vliv zejména na výsadbu stromů v ulicích.

Návaznost na plánované změny

V území jsou plánované záměry, jež vznikly před zadáním Územní studie sídelní zeleně. U některých z nich zajisté tato práce podpoří správnost jejich provedení, je však možné, že díky komplexnosti systému zeleně bude třeba provést u někdy změny, aby byla zachována návaznost jednotlivých ploch zeleně města. Rozpracované projekty: hřbitov, cyklostezka po bývalé baťově železnici, lesopark, parkoviště u stadionu, arboretum u školy, silniční obchvat a Pumptrack areál.

Intenzita dopravy na komunikaci procházející skrz centrum je v současnosti výrazným limitem pro nové zásahy do mnoha klíčových částí města (například plochy 7, 8, 9, 10, 11, 12 , jež vyžadují zásah, ale v podmínkách, jež udává současná situace, nejsou reálné.

Režimy ochrany

Území spadá do velkoplošného chráněného území Bílé Karpaty, konkrétně zvláště chráněné území přírodní park Vizovické vrchy. Jedná se o souvisle zalesněnou hornatinu s charakteristickým osídlením a hospodařením na svazích a v údolích. Na území Vizovic se nenachází žádná maloplošně chráněná území.

Vizovické vrchy jsou přírodním parkem, který slouží k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými a přírodními hodnotami. Vztahuje se na něj zákon 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Přírodní park byl zřízen závaznou vyhláškou Okresního úřadu ve Zlíně ze dne 18. 1. 1993 na ploše 133 km². Krajinný ráz přírodního parku je dán především harmonicky utvářenou krajinou s převážným zastoupením lesních porostů, trvalých travních ploch a s místně dochovaným pasekářským osídlením. Vizovické vrchy jsou velmi bohaté na minerální vody. Prameny zejména sirnatých vod jsou v okolí Bratřejova a Vizovic. (Mackovčín et al., 2000)

V řešeném území se nachází tři památné stromy (lípa, hrušeň, oskeruše).

Historické jádro města bylo prohlášeno městskou památkovou zónou v roce 1995. Městskou dominantu tvoří barokní zámek. Mezi další cenné památky patří například kostel sv. Vavřince, klášter Milosrdných bratří či mariánský sloup.

5 Návrh územní studie sídelní zeleně

5.1 Úvod

Návrh systému sídelní zeleně přímo navazuje na terénní průřez a je obsažen primárně v tabulkové a grafické příloze. Návrh byl projednán se zástupci obce a konfrontován s ÚP Vizovic.

5.2 Principy rozvoje

Hlavní principy rozvoje ukazuje mapová příloha 05 Makrokompozice na níž jsou znázorněny jednotlivé skladebné prvky systému zeleně města. Zjednodušené schéma ukazuje jednotlivé prvky v jejich hierarchii.

5.2.1 Osy

Významné rozvojové osy propojující jednotlivé plochy zeleně, jednotlivé části města a zajišťující návaznost zeleně sídelní na zeď krajinnou. Významné rozvojové osy jsou navrženy ve třech kategoriích – páteřní, hlavní a vedlejší.

Osy páteřní

Návrh určuje dvě páteřní osy procházející napříč intravilánem města a přesahující dále do krajiny. O tyto osy je nutné nadstandardně pečovat – umístit mobiliář, řešit povrchy chodníků a cest a v místech, kde je to možné doplnit také kvalitní vegetační prvky, zachovat návaznosti a respektovat napojení na systém zeleně nižšího řádu.

Baťova železnice - První z nich tvoří osa bývalé Baťovy železnice a na ní jdoucí plánovaná cyklostezka. Tato linie prochází napříč katastrálním územím od jihozápadu až k severovýchodu. Ve své západní části nejprve kopíruje koryto řeky Lutoninky a u vizovického nádraží přechází na trasu technické památky Baťovy železnice, po níž dále pokračuje skrz celé město až do krajiny. Spojuje důležité strategické body (nástup do zámeckého parku, soutok Lutoninky a Bratřejovky, odbočku na Chrastěšov) a nese výrazný rekreační a kulturně historický potenciál pro rozvoj města. V rámci územní studie jsou vyhodnocené jednotlivé její části v intravilánu samostatně, u nich je zdůrazněn význam a nastíněn návrh rozvoje této části. Pro celou osu je nutné vypracovat komplexní rozvojový návrh.

Bratřejovka - Druhá páteřní osa prochází katastrálním územím od jihovýchodu k severozápadu. Nejdříve kopíruje řeku Bratřejovku, po níž se dostává do samotného centra města, přes soutok s Lutoninkou a křížení s Baťovou železnici prochází dále přes Památkovou zónu kolem sokolovny, až vplyne do krajiny. Stejně jako u předchozí osy jsou v rámci územní studie zvlášť zpracovány jednotlivé její části. Zprůchodněním a revitalizací těchto partií vznikne kontinuální celek umožňující rozvoj rekreace, podpoří pobytovou funkci nábřeží a zajistí bezpečnou a klidnou cestu adekvátní charakteru města. Osa spojuje významné plochy (nábřeží Bratřejovky, soutok Lutoninky a Bratřejovky, sídliště A.Háby a sportoviště v okolí sokolovny). Pro celou osu je nutné vypracovat komplexní rozvojový návrh.

Osy hlavní

V rámci návrhu jsou stanoveny tři osy hlavní.

První prochází severojižní směrem od zástavby rodinných domů, přes křížení s Baťovou železnici až do centra města, odtud vede dále až k zámku a kostelu kolem hřbitova a mateřské školy prostupuje až do plánovaného lesoparku a sportoviště odkud pokračuje jižně do krajiny po panoramatické cestě směrem k Janovu hradu. V současnosti není část mezi kostelem a lesoparkem přístupná. Jedná se však o klíčové napojení nejvýznamnějších ploch zeleně města.

Druhá osa se odpojuje od první v místě sportoviště a lesoparku a schází svahem přes revitalizované území skrz průmyslovou zónu až do zámeckého parku, kterým projde a končí u Baťovy železnice. V současnosti není tato trasa průchodná. Jedná se o klíčové napojení nejvýznamnějších ploch zeleně města.

Třetí hlavní osa vychází od plánované zástavby ve východní části katastrálního území přes arboretum a školu na náměstí a odtud dále k nástupu na Baťovu železnici. Propojuje jedny z nejvýznamnějších ploch zeleně. Má význam zejména pro místní obyvatele.

Osy vedlejší

Vedlejší osy lze charakterizovat obecně jako důležitá napojení. Jsou dvojího charakteru. Jedny slouží jako klíčová spojení mezi již popsány osami vyššího řádu či uzlovými body a druhé spojují klíčové uzly s krajinou. Krajinných os je definováno celkem 5 a spojovacích os 6.

5.2.2 Uzly

Významná rozvojová území, často na křížení důležitých os či ve strategických bodech rozvoje města. Strategické uzly jsou navrženy ve dvou kategoriích – centrální a rozvojové.

Uzly centrální

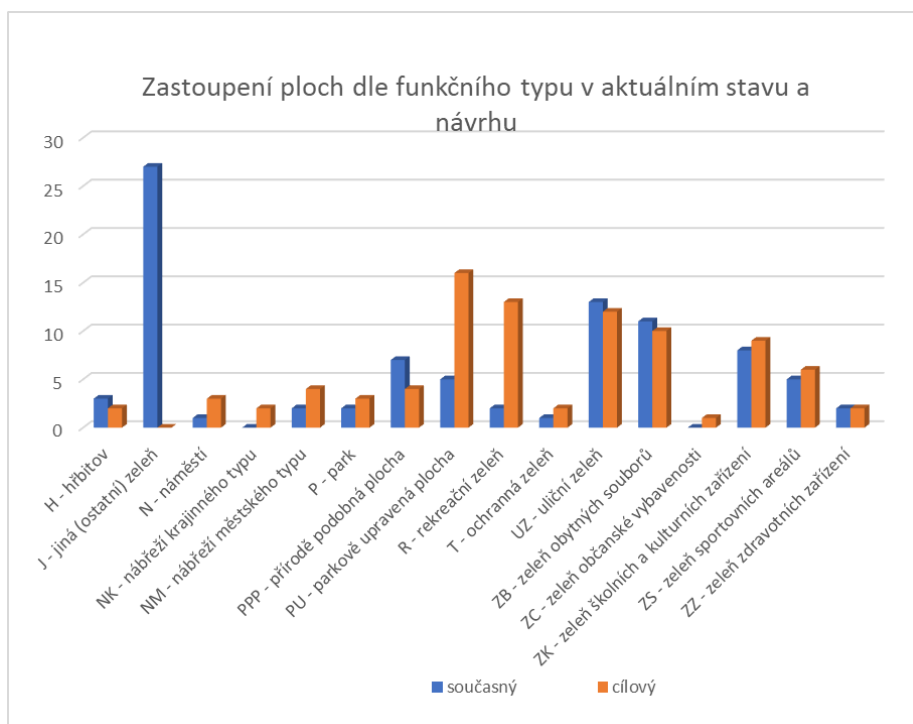
Jediným centrálním uzlem v návrhu systému zeleně města je Masarykovo náměstí. Jeho poloha v sevření mezi dvěma toky (Lutoninka a Bratřejovka) podporuje spíše uzavřenost tohoto strategického uzlu, což nemusí být závadou. Nedaleko kolem centrálního uzlového bodu vedou obě páteřní osy, avšak ani jedna do něj nevstupuje, pouze přivádí a odvádí pěší a cyklistický provoz a s nimi spojené rekreační aktivity do jádra celého města. V současnosti je jeho plnohodnotná využitelnost značně narušena frekventovanou dopravou, která znemožňuje více se zaměřit na lidské měřítko. Prostor s navazujícími plochami nábřeží a kulturního domu má potenciál pro vytvoření městského centra pro lidi ne pro dopravu. Zlepšení současného stavu a rozvoj centrálního uzlu přinese plánovaný obchvat města.

Uzly rozvojové

V rámci návrhu je vydefinováno kromě centrálního uzlu také 8 dalších rozvojových. Jedná se o významná místa setkávání důležitých pěších, motorových i cyklistických tras v rozdílném prostředí (park, náměstí, křižovatka). Jsou vzájemně provázány osami všech úrovní. V rámci systému zeleně představují klíčová centra zájmu a rozvoje, jelikož na ně dále navazují jednotlivé základní plochy zeleně se specifickou funkcí. Strategické uzly mohou sdružovat více základních ploch.

5.2.3 Základní plochy zeleně

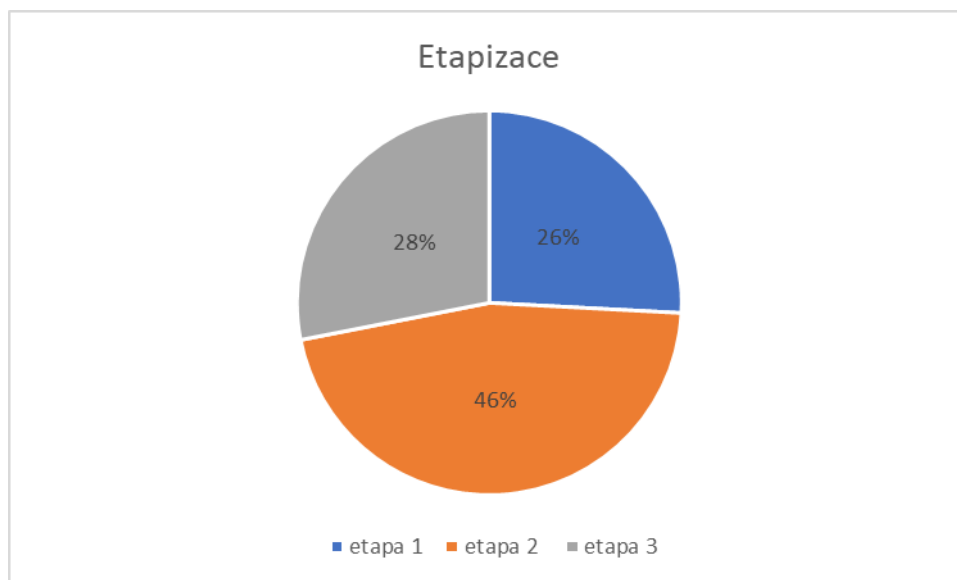
V rámci studie systému zeleně sídla byly zhodnoceny jednotlivé plochy a sestavena doporučení pro další rozvoj těchto ploch. Jsou vyhodnoceny individuálně v tabulkové části, kde je definováno, zda se jedná o plochu s potřebnou změnou funkčního typu zeleně či nikoliv, navržený stav a slovní upřesnění/doporučení. Vizualní zobrazení a rozložení jednotlivých ploch v cílovém návrhu v rámci systému zeleně prezentuje výkres 05 Navrhovaný stav.

Ze srovnání vyplývá, že se návrh systému zeleně zaměřuje zejména na bližší specifikaci ploch, jež byly vyhodnoceny jako jiné (ostatní) plochy zeleně. Nejvíce definuje nové plochy zeleně plnící funkci parkově upravených ploch a rekreační zeleně, dále navyšuje ploch nábřeží, náměstí, ochranné zeleně, parků, zeleně občanské vybavenosti, zeleně školních a kulturních zařízení a sportovních areálů. Změny funkce není třeba u ploch vyhodnocených jako zeleň zdravotních zařízení.

Etapizace

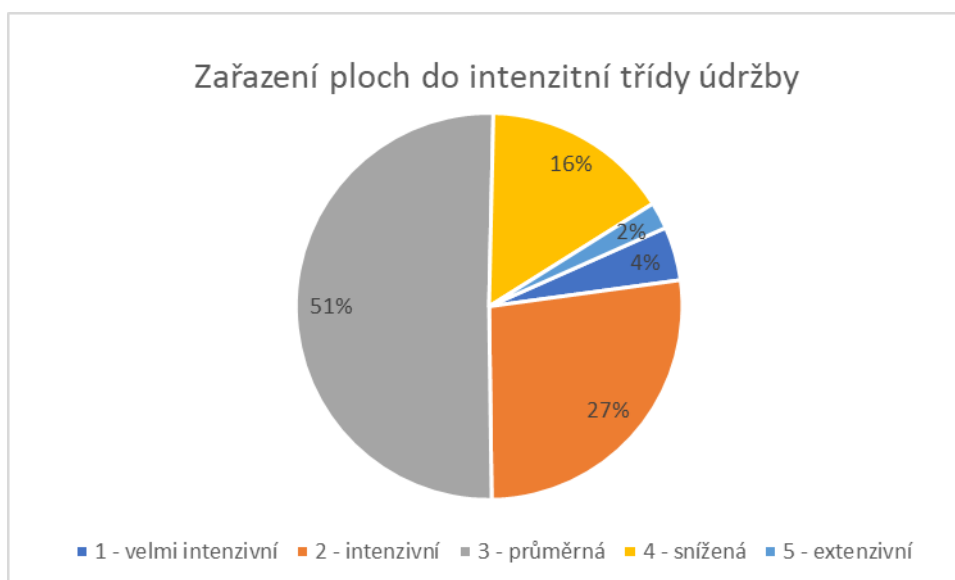
Jednotlivé změny jsou navrženy ve třech fázích, jež vychází z vyhodnocené významnosti plochy v rámci systému zeleně a naléhavosti potřeby změny, což definuje příloha B1 Tabulky hodnocení ploch. Součástí mapové přílohy je výkres 06 Etapizace, který zachycuje prostorové rozvržení jednotlivých ploch v těchto etapách. Do první etapy jsou zařazeny plochy s vysokou prioritou, vyznačené červenou barvou, vyžadující aktuální zásah.

Z grafu etapizace jasně plyne, že necelá polovina všech nutných změn v systému zelených ploch je navržena až do 2. etapy, zhruba čtvrtina zásahů je velmi nutných (etapa 1) a čtvrtina naopak méně naléhavých (etapa 3).

Údržba - intenzitní třídy

Graf prezentuje fakt, že polovina ploch zeleně města vyžaduje pouze průměrnou udržovací péči, větší čtvrtina ploch potřebuje intenzivní údržbu, jelikož se jedná o významné plochy zeleně se zvýšenou frekvencí často v uzlových bodech či náročnou údržbu vyžaduje funkční typ zeleně. Menší čtvrtina pak zastupuje plochy se sníženou a extenzivní údržbou. Jelikož je aktuálním trendem extenzifikace, je třeba do budoucna předpokládat snížení intenzity péče u dalších ploch (přeměna částí parkových trávníků v parcích a parkově upravených plochách na luční atd.). Rozložení jednotlivých ploch rozdílných intenzitních tříd v rámci města je zobrazeno v grafické příloze 07 Intenzitní třídy.

5.2.4 Liniové a bodové prvky

Stromořadí

V rámci návrhu byla vyhodnocena současná stromořadí a navržena nová. Nová stromořadí a jejich okolí jsou zaneseny do systému jako nové plochy zeleně. Stávající stromořadí vyžadují často zdravotní zásah, dosadbu nové generace, monitoring či kompletní obnovu. Více ke každému zmapovanému prvku uvádí tabulka B2 Stromořadí. V této tabulce je také ke každému prvku navržena etapizace dle nutnosti a významnosti.

Významné solitérní stromy

Tabulka B3 Významné solitérní stromy u zmapovaných a zhodnocených stromů uvádí doporučení k jejich následné péči. Jedná se o orientační základní zhodnocení. Nejdříve je třeba provést důkladnou inventarizaci těchto stromů s komplexním vyhodnocením jejich zdravotního stavu a až následně realizovat jednotlivá opatření. Návrh zásahu popsáný v poznámce je pouze iniciačním návodem, jenž poukazuje na potřeby jednotlivých dřevin. Etapizace potom udává hierarchii pro nutnost a aktuálnost jednotlivých zásahů.

Významné detaily

Významné bodové prvky popisuje tabulka B4 Významné detaily. U jednotlivých míst navrhuje nutná opatření, jež napomohou zlepšit aktuální stav těchto významných prvků. Nutnost a aktuálnost zásahů udává u každého prvku sloupec etapizace. Jednotlivé navržené zásahy se mohou velmi lišit svým rozsahem změn. Do 1. etapy jsou zařazeny tyto detaily: VD1 kaplička Panny Marie Lurdské (dosadba), VD3 vyhlídka na soutok (rozvojový návrh), VD6 kříž (dosadba), VD10 kaple PM Růžencové (vizuální smog), VD 11 kříž s lípou (zdravotní zásah, dosadba, údržba) a VD 19 posezení (obnova).

5.3 **Obecné zásady rozvoje**

Při zadávání územních studií, architektonických studií a navazujících stupňů projektových dokumentací klást důraz na níže uvedené zásady – a to nejen u projektů a realizací týkajících se vegetačních úprav, ale zejména staveb dopravních, přeměn veřejných prostranství apod.

- Práce s dešťovou vodou – retence vody v území, zpomalení odtoku, čištění vody
- Extenzifikace a ekologizace – snížení nákladů při zachování vysoké estetické kvality, podpora biodiverzity a ekologické stability prostředí
- Mikroklimatické podmínky – zajištění dostatku prostoru pro kvalitní vegetaci, vodní prvky a další prvky zlepšující mikroklima intravilánu města
- Prostupnost – zlepšovat prostupnost území, hledat chytrá řešení pro překonání bariér (vodních toků, dopravních tepen, rozsáhlých průmyslových areálů)
- Vizuální smog – snižovat negativní působení reklamy ve veřejném prostoru, minimalizovat množství informačních a reklamních cedulí, vizuálně odclonit neestetická místa jako jsou sběrná místa odpadu apod.
- Drobné sakrální objekty – zkvalitnit okolí křížů, kaplí, kapliček, božích muk a dalších drobných sakrálních staveb ve městě i krajině
- Panoramatické cesty a výhledy – podporovat estetickou kvalitu panoramatických cest a vyhlídek
- Sortiment – používat sortiment vegetačních prvků odpovídající klimatickým podmínkám, krajinnému a historickému kontextu místa